

ראש השנה כ

עוד דין בעיבור חודש אדר : שלחו ליה למר עוקבא : אדר הסמוך לניסן - לעולם חסר.

גירסה 2	גירסה 1	
<p>חיזוק - אף אגן נמי תנינא : על שני חדשים מחללין את השבת, על ניסן ועל תשרי.</p> <ul style="list-style-type: none"> אי אמרת בשלמא לעולם חסר - משום הכי מחללינן, דמצוה לקדש על הראייה. אלא אי אמרת זמנין מלא זמנין חסר - אמאי מחללינן? נעבריה האידינא, ונקדשיה למחר 	<p>קושי - על שני חדשים מחללין את השבת - על ניסן ועל תשרי.</p> <ul style="list-style-type: none"> אי אמרת בשלמא זמנין מלא זמנין חסר - משום הכי מחללינן, אלא אי אמרת לעולם חסר - אמאי מחללינן? 	דברי רב נחמן
<p>אי דאקלע יום שלשים בשבת - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דאקלע יום שלשים ואחד בשבת, דמצוה לקדש על הראייה</p>	<p>משום דמצוה לקדש על הראייה</p>	תגובה לדבריו
	<p>מתיב רב כהנא : כשהמקדש קיים מחללין אף על כולן, מפני תקנת הקרבן. מדכולהו לאו משום דמצוה לקדש על הראייה - ניסן ותשרי נמי לאו משום דמצוה לקדש על הראייה.</p> <ul style="list-style-type: none"> אי אמרת בשלמא זמנין מלא וזמנין חסר - משום הכי מחללינן, אלא אי אמרת לעולם חסר - אמאי מחללינן? 	קושי על התגובה לדברי רב נחמן

מעשה בעניין חוד אלול : כי אתא עולא אמר : עברוה לאלול.
דברי עולא לאנשי בבל : אמר עולא : ידעי חברין בבלי מאי טיבותא עבדינן בהדייהו!
שאלה על דבריו : מאי טיבותא?

רבי אחא בר חנינא	עולא	
משום מתיא מעברינן.	משום ירקיא לא מעברינן - לאימת קא בעי להו - לאורתא, לאורתא טרח ומייתי ולמאן דאמר משום ירקיא, לעבריה משום מתיא!	תשובה
	מעברינן	מאי בינייהו? - איכא בינייהו יום הכפורים שחל להיות אחר השבת.
לא מעברינן - אפשר בעממי		דחייה
ולמאן דאמר משום מתיא לעבריה משום ירקיא! אפשר בחמימי.		תירוץ - אלא איכא בינייהו יום טוב הסמוך לשבת בין מלפניה בין מלאחריה
		קושי
קושי על התירוץ : אי הכי, מאי שנא לדידן? אפילו לדידהו נמי! תירוץ : לדידן חביל לן עלמא, לדידהו - לא חביל להו עלמא.		תירוץ

קושי על עולא: איני? והתני רבה בר שמואל: יכול כשם שמעברין את השנה לצורך - כך מעברין את החדש לצורך? תלמוד לומר החדש הזה לכס רעק חקש - כזה ראה וקדש.

עולא	ברייתא	הסתירה
עיברו אלול לצורך	כזה ראה וקדש – רק בזמנו	פתרון 1
לעברו – להוסיף יום ולקדש יום שלוש ימים ואחד	לקדשו – לקדשו ביום שלוש ימים	פתרון 2
	הא דתני רבה בר שמואל - אחרים היא. דתניא, אחרים אומרים: אין בין עצרת לעצרת ואין בין ראש השנה לראש השנה אלא ארבעה ימים בלבד, ואם היתה שנה מעוברת - חמשה.	

קריאת הברייתא לאחר לפי הפתרון: והכי קאמר: יכול כשם שמעברין את השנה ואת החדש לצורך - כך מקדשין את החדש לצורך? תלמוד לומר החדש הזה לכס, כזה ראה וקדש. חיזוק לפתרון: וכי הא דאמר רבי יהושע בן לוי: מאיימין על העדים על החדש שנראה בזמנו לעברו, ואין מאיימין על העדים על החדש שלא נראה בזמנו לקדשו.

ר' יהושע בן לוי	רבי יהודה נשיאה בשם ר' יוחנן	הסתירה – מתי מאיימים על העדים
על החדש שנראה בזמנו לעברו ואין מאיימין על העדים על החדש שלא נראה בזמנו לקדשו	על החדש שלא נראה בזמנו לקדשו, אף על פי שלא ראוהו - יאמרו ראינו!	פתרון
בשאר ירחי	בניסן ותשרי	

דעה אחרת (מר' יהושע בן לוי) בעניין מאיימים על העדים: רב דימי מנהרדעא מתני איפכא: מאיימין על העדים על החדש שלא נראה בזמנו לקדשו, ואין מאיימין על העדים על החדש שנראה בזמנו לעברו. הטעם לדבריו: מאי טעמא? האי - מיחזי כשקרא, האי - לא מיחזי כשקרא.

